

Lizák Pálma:

A „reggeli”

Az óriás plakát húskészítményt hirdet. A szépen megterített asztalnál anyuka kínálja a reggelit. Szép, harmonikus kép. Gyermekkoromra emlékeztet. Igaz, szűken mérték akkoriban a legszerényebb ételmet is, de abrosz, tányér és a szerető gondoskodás mindig jelen volt.

A zsúfolt metrón helyet adnak a két kicsi lánynak, akik hatalmas kakaós csigát majszolnak papírból. Anyjuk velük szemben állva kapaszkodik, és szintén csigát falatozik, ugyancsak papírból. Hullik a morzsa kabátra, padlóra. A két kicsi száj csupa maszat, a kezek úgyszintén.

A jelenet naponta ismétlődik, hol búrkiflivel, hol óriás pereccel, esetleg túrós batyuval. Anyuka az ötödik megálló előtt sietve becsomagoltatja a „reggelit”, kitessékeli kicsinyeit a kocsiból. Méltatlankodásukra - „majd folytatjuk a villamoson” – a válasz.

A sebtében csomagolt kalács maradék, kiszállás után, kicsúszik a papírból és leesik a kőre. Anyuka megrántja a kisebbik lány kezét, aki a tészta után nyúl, - majd kapsz másikat – mondja egykedvűen és megindulnak a lépcső felé.

Szomorúan nézek utánuk, pedig semmi közöm hozzájuk.

(2002. február)